

[Inger Gautier Schmit.]

af folkekirken og være med til et menighedsrådsvalg. Imidlertid blev disse medlemmer af frimenigheden så altererede over denne afgørelse, at de opponerede og, så vidt jeg har kunnet forstå, har henvendt sig direkte til kirkeministeren, der også, efter hvad jeg har kunnet få oplyst, har udtalt, at selvfølgelig havde de valget til folkekirken, når de betalte kirkeskat, selv om de var medlemmer af en frimenighed. Altså blev de slettede medlemmer påført listen. Imidlertid har jeg forstået, at formanden for menighedsrådet fremdeles holdt på lovens ord, som måske ikke kan have været den højtærede minister præsent i det øjeblik, han kom med sin udtalelse. Fra kirkeministeriet har man så fået den endelige besked, at de medlemmer, som først var slettet og derefter påført listen, nu igen skulle slettes.

Denne afgørelse har altså voldt overordentlig stor fortrydelse deroppe, og jeg synes, det i høj grad er påkrævet, at fortrydelsen kan afløses af en klar redegørelse fra kirkeministeren om, hvordan hele sagen ligger, så at disse mennesker kan få en klar besked gående ud på, at det ikke er ondskabsfuldhed fra den ene parts side overfor den anden, der har forårsaget, at menighedsmedlemmerne blev slettet to gange.

Jeg ville være meget taknemlig, om den højtærede kirkeminister vil gøre rede for denne sag, og når kirkeministeren ifølge sine udtalelser har ment, at man var berettiget til at stemme, når man betalte kirkeskat, selvom man var medlem af en frimenighed, ser jeg heri et udtryk for, at kirkeministeren måske mener, der vil kunne skabes udvej for en ændring af dette forhold. Jeg vil tro, det er et ganske særligt forhold, der foreligger deroppe, for i almindelighed har en frimenighed jo i og for sig ikke ytret noget ønske om tillige at stå i folkekirken. Det gør man altså deroppe, og jeg har stillet det spørgsmål til ministeren, om han tænker, der skal en lovændring til på dette område, således at dette uheldige forhold kan blive ændret, i hvert fald deroppe. Jeg tror i virkeligheden, det vil blive vanskeligt, for den hidtidige opfattelse her i Danmark har altid været den, at når man går ind i en frikirke, var man udtrådt af folkekirken. Men disse frimenighedsmedlemmer har opfattet det således, som de selv skriver,

„at vi er smidt ud af folkekirken“.

Jeg ville gerne have den højtærede minister til at berolige disse mennesker med nogle

oplysninger og klare ord om hele dette spørgsmål.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Jeg påtænker ikke nogen ændring i lovgivningen, således som dette spørgsmål antyder. Jeg ser særdeles gerne meget frie forhold råde, men der må på den anden side være ræson og en vis orden i tingene.

Den linie, som har været gældende også i alle tidligere love, synes jeg er rigtig, hvad også det ærede medlem selv antydede, nemlig at medlemsskab i trossamfund udenfor folkekirken automatisk betyder udtræden af folkekirken. Det gælder også i de tilfælde — og det er jo langt de fleste, det er det helt overvejende —, hvor de pågældende frimenigheder har samme lære og ritus som folkekirken. Medens valgmenighederne står under tilsyn både af biskop og provst og skal have ansættelsen af deres faste præster stadfæstet af kongen, står frimenighederne ganske frit og uafhængigt i alle henseender, både hvad angår præstelig betjening, lære og ritus. De står derved for at bruge lovens ord udenfor folkekirkens orden, d. v. s. udenfor dens organisation. Det ville derfor være noget mærkeligt og noget inkonsekvent, om man lod dem få medbestemmelsesret og indflydelse på ordningen af folkekirkens forhold.

Men hvad nu specielt sagen Fjerritslev-Kollerup angår, skal jeg oplyse ganske kort: den 11. oktober spørger formanden for menighedsråds kredsen i Kollerup sogn, om medlemmer af en frimenighed kan optages på den kirkelige valgliste, og oplyser, at de har betalt kirkeskat. Den 17. oktober svarer ministeriet, at disse frimenighedsmedlemmer ikke kan blive optaget på den kirkelige valgliste. De har ved deres indtræden i frimenigheden sluttet sig til et trossamfund udenfor folkekirken, udenfor folkekirkens orden. De pågældende skulle efter hele sagen ikke have betalt kirkeskat.

Med dette svar allerede den 17. oktober var sagen i realiteten afgjort, og den linie er fulgt i senere besvarelser fra ministeriets side. Hvis der i denne sag har hersket nogen uklarhed og mangel på præcision, må forklaringen findes i henvendelserne til ministeriet. Vi har i ministeriet liggende henvendelser, der ikke er klare, ikke præcise. Det skulle ikke have været vanskeligt at få fastslået, om de pågældende virkelig var medlemmer af en frimenighed eller ej.

Jeg beklager meget, hvis der i den samtale, jeg har haft med et par medlemmer af dette ting, har indsneget sig nogen misforståelse. Man vil forstå, at når ministeriet